ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γράφει ο **Χρήστος Ρέππας**

Ο Διάλογος για την Παιδεία που έγινε την περασμένη Τετάρτη 28/09/16 στη Βουλή θα μπορούσε να δώσει την εντύπωση ότι επρόκειτο για την αντιπαράθεση δύο κόσμων γύρω από τον χαρακτήρα και τον προσανατολισμό της Παιδείας στις παρούσες συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης και της κυριαρχίας των μνημονιακών πολιτικών.

Η ψευδεπίγραφη αντινεοφιλελεύθερη ρητορική του κ. Τσίπρα στη Βουλή και η αντίστοχη κριτική προς τη Ν.Δ και τις διακηρύξεις του αρχηγού της δεν μπορεί ν' αποκρύψει τον βαθιά αντιδραστικό χαρακτήρα της πολιτικής του στο χώρο της παιδείας. Δεν μπορεί ν' αποκρύψει ότι η πολιτική αυτή έχει **τον ίδιο προσανατολισμό και με την ΝΔ και με τα υπόλοιπα κόμματα του μνημονιακού τόξου.** Είναι πολιτική που καθορίζεται από το ευρωπαϊκό καπιταλιστικό πλαίσιο εδώ και δύο δεκαετίες (Λευκό Βιβλίο για την Εκπαίδευση, Στρατηγική της Λισσαβόνας, Κείμενο του Στρασβούργου, Έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α για την ελληνική εκπαίδευση 2011) και ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν το έχει σε τίποτε απαρνηθεί. Παρά την απατηλή ριζοσπαστική ρητορική του **ο κ. Τσίπρας δεν μπορεί ν' αρνηθεί:**

α. Ότι το τρίτο μνημόνιο που ή κυβέρνησή του ψήφισε σε συνεργασία με τα υπόλοιπα μνημονιακά κόμματα έχει συγκεκριμένες δεσμεύσεις για την εκπαίδευση, επιδιώκει την παραπέρα συρρίκνωση του δημόσιου χαρακτήρα της και την πρόσδεσή της στις απαιτήσεις της αγοράς.

β. Ότι χωρίς ν' αμφισβητεί το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό της **έκθεσης του Ο.Ο.Σ.Α του 2011** (Υπουργία Διαμαντοπούλου), του πιο σκληρού νεοφιλελεύθερου κειμένου εκπαιδευτικής πολιτικής, παρήγγειλε στον ίδιο ιμπεριαλιστικό οργανισμό την **επικαιροποίηση των στοιχείων της.** Είναι πραγματικός εμπαιγμός ν΄ακούει κανείς να μιλά ο Πρωθυπουργός για δημόσιο δωρεάν ανθρωπιστικό σχολείο που θα μειώνει τις ταξικές και πολιτισμικές διαφορές όταν **οδηγός των αλλαγών** που προωθεί στην εκπαίδευση θα είναι **οι εκθέσεις του Ο.Ο.Σ.Α.**

γ. Ότι τα Πορίσματα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής και του Εθνικού Διαλόγου έχουν στον πυρήνα της λογικής τους την **ιδέα της αυτονομίας της σχολικής μονάδας,** έννοια κατεξοχήν νεοφιλελεύθερη που σχετίζεται με την ιδιωτικοποίηση της λειτουργίας των σχολείων.

δ. Ότι η Υπουργική Εγκύκλιος Φίλη για τον Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Δημοτικού και Νηπιαγωγείου δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια **προσπάθεια περικοπής δαπανών** στο χώρο της εκπαίδευσης που οδηγεί στη μετατροπή του Ολοήμερου σε παιδοφυλαχτήριο και μελλοντικά στη διάλυσή του.

ε. Ότι η περίφημη μείωση των διδακτικών ωρών **με παιδαγωγικό πρόσχημα** έγινε επίσης για δημοσιονομικούς λόγους και οδήγησε στη μη πρόσληψη – απόλυση χιλιάδων αναπληρωτών εκπαιδευτικών, λειτούργησε δηλ. ως **συγκαλυμμένος μηχανισμός απολύσεων.**

Η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ στην εκπαίδευση όχι μόνο **δεν έθιξε τη νεοφιλελεύθερη – καπιταλιστική ηγεμονία** αλλά έχει υποταχτεί σ' αυτήν και αποτελεί πλέον έναν ακόμη δίαυλο προώθησής της. Οι διαφορές με τη ΝΔ είναι στον τρόπο και στους ρυθμούς επιβολής της και όχι στην ουσία.

Πάνω σ΄αυτό το πολιτικό έδαφος δημιουργούνται ευνοϊκές προυποθέσεις για την καλύτερη προβολή και προώθηση επιθετικών νεοφιλελεύθερων ιδεολογημάτων και πολιτικών για την εκπαίδευση. Αυτό αντιπροσωπεύει η πολιτική της Ν.Δ και του αρχηγού της. Η αντιπαράθεση με τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Παιδείας έγινε με επιθετική προβολή ιδεολογημάτων, όπως η **αριστεία** και η **αξιοκρατία**, που παραπέμπουν στη **σκλήρυνση της ταξικής λειτουργίας** της εκπαίδευσης, σε μια εκπαίδευση ελιτίστικη που **θα ευνοεί τους ήδη ευνοημένους και θα περιθωριοποιεί τους ήδη περιθωριοποιημένους.**

Η επαναφορά της αξιολόγησης σε μια απόλυτα κατασταλτική λογική, για να λειτουργήσει από τη μια ως μηχανισμός παραγωγής απολύσεων και απ' την άλλη ως μηχανισμός ιδεολογικής καθυπόταξης των εκπαιδευτικών στην κυρίαρχη εκπαιδευτική πολιτκή.

Την επαναφορά των πρότυπων – πειραματικών σχολείων ως σχολείων μιας μορφωτικής και κοινωνικής ελίτ.

Τη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων για την απόλυτη εμπορευματοποίηση και των προπτυχιακών πανεπιστημιακών σπουδών

ενώ δηλώνει ότι ” – Θα συζητήσουμε τη δυνατότητα, δάσκαλοι και καθηγητές να επιλέγουν το βιβλίο που θα διδάσκουν”, μια καθαρή προσπάθεια **κατάργησης των δωρεάν σχολικών βιβλίων** και επιβάρυνσης των γονιών για την αγορά τους.

Ο μόνος πραγματικός διάλογος που έχει ανάγκη η εκπαίδευση και τα λαϊκά στρώματα είναι αυτός που θα θέτει τις προυποθέσεις και τρόπους για τη ριζική ανατροπή αυτής της πολιτικής. **Αυτός όμως είναι υπόθεση της εργαζόμενης κοινωνίας και της μαχόμενης εκπαίδευσης.**